Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

4. oktoober 2018*

Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EÜ) nr 44/2001 – Kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusasjades – Taotluse saanud liikmesriigi õiguses vara arestimismääruse täitmiseks ette nähtud tähtaeg – Selle tähtaja kohaldatavus teises liikmesriigis tehtud ning taotluse saanud liikmesriigis täidetavaks tunnistatud arestimismääruse suhtes

Kohtuasjas C-379/17,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) 11. mai 2017. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 26. juunil 2017, menetluses, mille algatamist taotles

Società Immobiliare Al Bosco

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič, kohtunikud A. Rosas, C. Toader (ettekandja), A. Prechal ja E. Jarašiūnas,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: ametnik M. Aleksejev,

arvestades kirjalikku menetlust ja 11. aprilli 2018. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze, J. Techert ja M. Hellmann,

– Euroopa Komisjon, esindajad: M. Heller ja M. Wilderspin,

olles 20. juuni 2018. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab seda, kuidas tõlgendada nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 38 lõiget 1.

* Kohtumenetluse keel: saksa.

2 Taotlus on esitatud menetluses, milles äriühing Società Immobiliare Al Bosco Srl (edaspidi „Al Bosco“) taotleb Saksamaal oma nõude tagamiseks hüpoteegi kandmist kinnistusraamatusse, et täita Tribunale di Gorizia (Gorizia kohus, Itaalia) määrus Gunter Hoberi vara arestimiseks, mille Landgericht München (Müncheni esimese astme kohus, Saksamaa) on täidetavaks tunnistanud.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Määruse nr 44/2001 põhjendused 2, 6, 10, 16 ja 17 on sõnastatud järgmiselt:

„(2) Teatavad erinevused kohtualluvust ja kohtuotsuse täitmist käsitlevates siseriiklikes eeskirjades takistavad siseturu häireteta toimimist. Olulised on sätted, millega ühtlustataks eeskirjad kohtualluvuse konflikti kohta tsiviil- ja kaubandusasjades ning lihtsustataks vorminõudeid, et käesoleva määrusega seotud liikmesriikide kohtuotsuste vastastikune tunnustamine ja täitmine oleks kiire ja lihtne.

[…]

(6) Selleks et saavutada tsiviil- ja kaubandusasjades tehtud kohtuotsuste vaba liikumine, on vajalik ja asjakohane, et kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise eeskirju reguleeritaks ühenduse õigusaktiga, mis on siduv ja vahetult kohaldatav.

[…]

(10) Kohtuotsuste vaba liikumise eesmärgil tunnustatakse ja täidetakse käesoleva määrusega seotud liikmesriigis tehtud kohtuotsuseid teistes käesoleva määrusega seotud liikmesriikides […]

[…]

(16) Tulenevalt vastastikusest usaldusest õigusemõistmise vastu ühenduses tunnustatakse liikmesriikide kohtuotsuseid automaatselt ilma täiendavate menetlusteta, välja arvatud juhul, kui vaidluse aluseks on kohtuotsuse tunnustamine.

(17) Sama vastastikuse usalduse põhimõtte tõttu peab olema kord, millega ühe liikmesriigi kohtuotsus teises liikmesriigis jõustatakse, tulemuslik ja kiire. Selleks tuleks deklaratsioon kohtuotsuse jõustatavuse kohta tegelikult välja anda automaatselt pärast esitatud dokumentide formaalset kontrollimist, ilma et kohus saaks omal algatusel esitada käesoleva määruse kohaseid jõustamata jätmise põhjusi.“

4 Selle määruse artikli 38 lõikes 1 on ette nähtud:

„Liikmesriigis tehtud ning selles riigis täitmisele pööratavat otsust täidetakse teises liikmesriigis, kui see on mõne huvitatud isiku taotlusel seal täidetavaks kuulutatud.“

5 Nimetatud määruse artiklis 41 on sätestatud:

„Kohtuotsus kuulutatakse täitmisele pööratavaks kohe pärast artiklis 53 nimetatud vorminõuete täitmist ilma artiklite 34 ja 35 kohase kontrollimiseta. Poolel, kelle vastu täitmist taotletakse, ei ole menetluse selles staadiumis õigust teha taotluse kohta mingeid esildisi.“

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (ELT 2012, L 351, lk 1) artikli 66 lõikes 2, millega määrus nr 44/2001 kehtetuks tunnistatakse, on märgitud:

„[…] määruse (EÜ) nr 44/2001 kohaldamist [jätkatakse] enne 10. jaanuari 2015 algatatud kohtumenetlustes tehtud otsuste, ametlikult koostatud või ametlike dokumentidena registreeritud ametlike dokumentide ja kinnitatud või sõlmitud kohtulike kokkulepete suhtes, mis kuuluvad nimetatud määruse kohaldamisalasse.“

Saksamaa õigus

7 Saksamaa tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Zivilprozessordnung, edaspidi „ZPO“) § 929 „Täitekorraldus, täitmise tähtaeg“ kuulub selle seadustiku täitemeetmeid käsitleva 8. raamatu 5. jakku, kus on sätestatud arest ja esialgse õiguskaitse abinõud. Selle sätte lõigetes 2 ja 3 on ette nähtud:

„(2) Arestimismäärust ei saa täita, kui on möödunud üks kuu päevast, mil määrus tehti või hagi tagamist taotlenud poolele kätte toimetati.

(3) Arestimismääruse võib täita enne selle kättetoimetamist võlgnikule. Täitmine on siiski toimetu, kui hagi tagamise määrust ei toimetata võlgnikule kätte ühe nädala jooksul alates täitmisest ja enne eelmises lõikes ette nähtud tähtaja möödumist.“

8 Vastavalt ZPO §-le 932 „Kinnisasja arestimine hüpoteegi kandmise teel“:

„(1) Kinnisasja arestimine […] toimub kohtuliku hüpoteegi kandmisega kinnistusraamatusse […].

[…]

(3) Kohtuliku hüpoteegi kinnistusraamatusse kandmise taotluse esitamine on arestimismääruse täitmine § 929 lõigete 2 ja 3 tähenduses.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

9 Tribunale di Gorizia (Gorizia kohus, Itaalia) tegi kinnisvaraga tegeleva Itaalia äriühingu Al Bosco taotlusel 19. novembril 2013 määruse arestida 1 000 000 euro ulatuses G. Hoberi vallas- ja kinnisvara.

10 Landgericht München (Müncheni esimese astme kohus) tunnistas selle arestimismääruse 22. augustil 2014. aastal määruse nr 44/2001 alusel täidetavaks.

11 Al Bosco esitas 23. aprillil 2015 taotluse kostja omandis Saksamaal asuvaid kinnisasju ehk ühte korteriomandit ja kahte maa-aluse garaaži parkimiskohta koormava hüpoteegi kandmiseks kinnistusraamatusse. Amtsgericht München – Grundbuchamt (Müncheni esimese astme kohus – kinnistusosakond, Saksamaa) jättis selle taotluse rahuldamata.

12 Al Bosco vaidustas selle otsuse Oberlandesgericht Münchenis (liidumaa kõrgeim kohus Münchenis, Saksamaa). See kohus jättis kaebuse rahuldamata, leides et ZPO § 929 lõikes 2 sätestatud ühekuuline tähtaeg on möödunud. Nimetatud kohus asus nimelt seisukohale, et see tähtaeg on kohaldatav Itaalia kohtu väljastatud arestimismääruse täitmisele, kuivõrd selline määrus on juhul, kui seda on Saksamaal tunnustatud, samaväärne Saksamaa kohtu väljastatud arestimismäärusega. Lisaks leidis ta, et see säte ei puuduta mitte teises liikmesriigis väljastatud arestimismääruse kehtivust, vaid selle määruse täitmist, millele on kohaldatav *lex fori*.

13 Al Bosco esitas 15. juunil 2016 apellatsioonkaebuse Oberlandesgericht Müncheni (liidumaa kõrgeim kohus Münchenis) otsuse peale. Apellatsioonkaebuses väidab ta, et tähtaega, mis on arestimismääruse täitmiseks ette nähtud Itaalia tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklis 675, mille kohaselt arestimismäärus kaotab kehtivuse, kui seda ei täideta 30 päeva jooksul alates selle kuulutamisest, järgiti, sest arestimine toimus 30 päeva jooksul alates 19. novembri 2013. aasta määrusest. Ta väidab, et Itaalia õigusest tuleneva tähtaja kõrval ei ole vaja järgida Saksamaa õigusest tulenevat tähtaega.

14 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on tekkinud küsimus, kas selline liikmesriigi õigusnorm nagu ZPO § 929 lõige 2 on seotud arestimismääruse täidetavusega, mis tulenevalt määruse nr 44/2001 artiklist 38 kuulub selle määruse teinud liikmesriigi õiguse kohaldamisalasse, või puudutab see säte teises liikmesriigis väljastatud täitedokumendi täitmist sõna otseses mõttes – niisugused sätted kuuluvad üldjuhul taotluse saanud liikmesriigi õiguse kohaldamisalasse.

15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et teises liikmesriigis väljastatud arestimismääruse Saksamaal sundtäitmise alus on selles liikmesriigis tehtud täitekorraldus. Kui taotletakse nõude tagamiseks hüpoteegi seadmist, siis hindab kinnistusraamatut pidav talitus Saksamaa õiguses ette nähtud sundtäitmise tingimusi autonoomselt. Eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitab nimelt, et apellatsioonikohus käsitas Itaalias väljastatud arestimismäärust selle ülesandest lähtuvalt õigesti Saksamaa õiguses ette nähtud arestimismääruseks – ja apellatsioonkaebuses ei ole sellele vastu vaieldud –, mis ZPO § 932 kohaselt täidetakse hüpoteegi sissekandmise taotlusega. Seega on käesoleval juhul täitmise tingimused need, mis on ette nähtud Saksamaa õigusnormides arstimismääruse täitmise kohta, sealhulgas ZPO § 929 lõige 2.

16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et kui ZPO § 929 lõikes 2 ette nähtud tähtaeg on möödunud, ei saa arestimismäärust enam täita. Nimetatud kohus täpsustab sellega seoses, et kui see tähtaeg on kohaldatav teistes liikmesriikides tehtud otsustele, hakkab see kulgema alates kuupäevast, mil täitekorraldus võlausaldajale kätte toimetatakse. Selle sätte eesmärk on vältida seda, et hagi tagamise meetme kohaldamise lihtsustatud menetluses tehtud kohtuotsused jääksid täidetavaks võrdlemisi pika aja jooksul ja sõltumata sellest, et olukord võib olla muutunud.

17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab esiteks, et õigustehnilisest küljest võib täitmise tähtaeg kuuluda asja menetleva kohtu asukoha järgse õiguse kohaldamisalasse, ilma et seda reguleeriks määrus nr 44/2001, nagu tuleneb Euroopa Kohtu praktikast (3. oktoobri 1985. aasta kohtuotsus Capelloni ja Aquilini, 119/84, EU:C:1985:388, punkt 16; 29. aprilli 1999. aasta kohtuotsus Coursier, C-267/97, EU:C:1999:213, punkt 28, ja 28. aprilli 2009. aasta kohtuotsus Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, punkt 69). Teiseks viib kõnealune tähtaeg selleni, et selle möödumisel ei ole kohtuotsus enam täidetav. Selle tähtaja lõpptulemus ei erine täitedokumendi tühistamisest kaebemenetluse tulemusel. Järelikult ei pruugi sama tähtaja kohaldamine teises liikmesriigis tehtud arestimismäärusele olla kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga, mille kohaselt ei tohi täitmiskoha liikmesriigi menetlusnormid võtta määruselt nr 44/2001 kasulikku mõju, jättes selles ette nähtud põhimõtted kohaldamata (3. oktoobri 1985. aasta kohtuotsus Capelloni ja Aquilini, 119/84, EU:C:1985:388, punkt 21, ja 28. aprilli 2009. aasta kohtuotsus Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, punkt 69).

18 Viimaseks märgib see kohus, et liikmesriigi kohtupraktikas ja doktriinis esinevad eriarvamused ZPO § 929 lõike 2 kohaldamisala küsimuses. Mõned Saksamaa kohtud on leidnud, et see säte puudutab arestimismääruse täidetavast ja on kohaldatav ainult Saksamaal väljastatud arestimismäärustele. Teiste hinnangul on see säte kohaldatav ka teistes liikmesriikides väljastatud täitmismäärustele, mis on Saksamaal täidetavaks tunnistatud. Apellatsioonikohus asus seisukohale, et päritoluliikmesriigi õiguses ette nähtud täitmistähtaja järgimist tuleb hinnata nii välisriigi kohtuotsuste täidetavaks tunnistamise menetluses kui ka taotluse saanud liikmesriigi õiguses seoses täitemenetlusega sõna otseses tähenduses.

19 Võrdleva õiguse aspektist juhib eelotsusetaotluse esitanud kohus veel tähelepanu sellele, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) leiab, et Hispaania tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Ley de Enjuiciamiento Civil) artiklis 518 ette nähtud viieaastast täitmistähtaega, mis puudutab eelkõige kohtuotsuseid, tuleb kohaldada ka teistes liikmesriikides tehtud kohtuotsustele, mida Hispaania käsitatakse täidetavaks tunnistatutena vastavalt määruse nr 44/2001 artiklile 38 ja sellele järgnevatele artiklitele.

20 Neil asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määruse nr 44/2001 artikli 38 lõikega 1 on kooskõlas olukord, kus kohtuotsuse täitmise kohaks oleva riigi õiguses kehtestatud tähtaega, mille kohaselt ei või täitedokumenti teatud aja möödumisel enam täita, kohaldatakse ka funktsiooni poolest sarnasele täitedokumendile, mis on väljastatud teises liikmesriigis ning mida on täitmise kohaks olevas riigis tunnustatud ja mis on seal täidetavaks tunnistatud?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

21 Esitatud küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas määruse nr 44/2001 artiklit 38 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis näevad ette, et arestimismääruse täitmise tähtaega tuleb kohaldada ka täitmismäärusele, mis on tehtud teises liikmesriigis ja mis on taotluse saanud liikmesriigis täidetav?

22 Sissejuhatuseks tuleb meelde tuletada, et määruse nr 1215/2012 artikli 66 lõike 2 kohaselt jätkatakse määruse nr 44/2001 kohaldamist enne 10. jaanuari 2015 algatatud kohtumenetlustes tehtud otsuste suhtes, mis kuuluvad nimetatud määruse kohaldamisalasse. See on nii käesoleval juhul, kus Itaalias tehtud ja Saksamaal täidetavaks tunnistatud arestimismäärus on dateeritud 22. augustil 2014.

23 Määruse nr 44/2001 artikli 38 lõike 1 sõnastuse kohaselt täidetakse liikmesriigis tehtud ning seal täitmisele pööratavat otsust teises liikmesriigis, kui see on mõne huvitatud isiku taotlusel seal täidetavaks kuulutatud.

24 Nagu tuleneb määruse nr 44/2001 artiklist 41, peavad selle taotluse saanud liikmesriigi ametiasutused piirduma teises liikmesriigis tehtud kohtuotsuse täidetavaks tunnistamisel selle määruse artikli 53 kohaselt nõutavate dokumentide lihtsalt formaalse kontrollimisega (vt selle kohta 13. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punktid 28–30).

25 Piiratud kontroll on põhjendatud kõnealuse menetluse eesmärgiga, milleks ei ole uue menetluse algatamine, vaid pigem see, et vastastikuse usalduse alusel õigusmõistmisesse liikmesriikides oleks võimalik täita liikmesriigis, kus täitmist taotletakse, teise liikmesriigi kohtu tehtud otsus ja seda seeläbi, et kõnealune kohtuotsus sisestatakse esimese riigi õiguskorda. Sellest menetlusest tulenevalt on seega võimalik, et muus liikmesriigis kui taotluse saanud liikmesriik tehtud kohtuotsus omab viimati nimetatud riigis samasugust mõju nagu selles riigis tehtud täidetav kohtuotsus (13. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punkt 31).

26 Tuleb veel meelde tuletada, et määrus nr 44/2001 reguleerib vaid muu kui taotluse saanud liikmesriigi kohtu väljastatud täitedokumentide täidetavaks tunnistamise menetlust ega puuduta sõna otseses mõttes täitemenetlust, mis on selle riigi kohtu pädevuses, kelle poole pöörduti, kusjuures taotluse saanud liikmesriigi menetlusnormide kohaldamine täitemenetluses ei tohi halvata nimetatud määrusega täitedokumentide tunnustamise menetluse valdkonnas ette nähtud korra kasulikku mõju nii, et jääksid kohaldamata selles valdkonnas sellesama määruse kas sõnaselgelt või kaudselt sätestatud põhimõtted (28. aprilli 2009. aasta kohtuotsus Apostolides, C-420/07, EU:C:2009:271, punkt 69).

27 Seetõttu tuleb kõigepealt kindlaks teha, kas ZPO § 929 lõikes 2 ette nähtud tähtaeg on seotud muu liikmesriigi kui taotluse saanud liikmesriik väljastatud arestimismääruse täidetavusega, või puudutab see säte täitemenetlust sõna otseses mõttes.

28 Selle kohta tuleb meelde tuletada, et täitemenetluse eesmärk on teises liikmesriigis tehtud kohtuotsuse tagajärgede tunnustamine taotluse saanud liikmesriigis. See tunnustamine puudutab asjaomasele otsusele omaseid tunnuseid ning on sõltumatu faktilistest ja õiguslikest asjaoludest, mis seonduvad sellest otsusest tulenevate kohustuste täitmisega (13. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punkt 39).

29 Käesoleval juhul ilmneb eelotsusetaotlusest, et Tribunale di Gorizia (Gorizia esimese astme kohus) tehtud arestimismäärus tunnistati Saksamaal vastavalt välisriigi kohtuotsuste täidetavaks tunnistamise eeskirjadele täidetavaks.

30 Saksamaa õigusnormidest ja eeskätt ZPO § 932 lõikest 1 ilmneb, et kinnisvara arestimismäärus täidetakse nõuet tagava hüpoteegi kandmisega kinnistusraamatusse. Veel ilmneb, et arestimismääruse täitmine ei ole lubatud pärast ZPO § 929 lõikes 2 ette nähtud tähtaja möödumist. Eelotsusetaotluses on selgitatud, et see täitmistähtaeg piirab arestimismääruse sundtäitmist, kuid ei mõjuta selle määruse kehtivust.

31 Samas on nii nõuet tagava hüpoteegi kinnistusraamatusse kandmise puhul kinnistusraamatut pidava talituse poolt kui ka selle kande tegemisele kohaldatava tähtaja puhul tegemist muu liikmesriigi kui taotluse saanud liikmesriigi poolt väljastatud sellise arestimismääruse täitmisega, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis muutub pärast taotluse saanud liikmesriigi poolt tunnustamist täidetavaks. Seega on nende puhul tegemist menetlusnormidega, mis Saksamaa õiguses on ette nähtud arestimismääruste täitmiseks.

32 Asjaolu, et sellise täitmistähtaja kohaldamine, nagu on ette nähtud ZPO § 929 lõikes 2, tähendab muus liikmesriigis kui taotluse saanud liikmesriigis tehtud kohtuotsuse täidetavuse ajalist piiramist, ei sea kahtluse alla tõlgendust, et selle tähtaja puhul on tegemist sõna otseses mõttes täitmise etapiga.

33 Muus liikmesriigis kui taotluse saanud liikmesriigis tehtud kohtuotsuse, mis on viimati nimetatud liikmesriigis täidetavaks tunnistatud, sõna otseses mõttes täitmine ei ole nimelt liidu seadusandja poolt ühtlustatud, mistõttu on kohaldatavad taotluse saanud liikmesriigi täitemenetluse normid.

34 Täpsemalt tuleb tõdeda, et kuna määruses nr 44/2001 ei ole eeskirju muus liikmesriigis kui taotluse saanud liikmesriik tehtud kohtuotsuse täitmise kohta, jääb viimati nimetatud liikmesriigile vabadus otsustada, kas kohaldada oma õiguskorras tähtaega selliste otsuste täitmisele, mida tema riigis on tunnustatud ja mis on seal täidetavaks tunnistatud.

35 Selle kohta tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et kui asjaomane kohtuotsus on taotluse saanud liikmesriigi õiguskorda sisestatud, kohaldatakse selle suhtes kõnealuse riigi täitemenetlust käsitlevaid sätteid samamoodi nagu selle riigi kohtute tehtud otsuste suhtes (13. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

36 Kohaldatakse ainult taotluse saanud liikmesriigi menetlusnorme. Taotluse saanud liikmesriigi kohtud ei pea nimelt kohaldama päritoluliikmesriigis kehtida võivaid õigusnorme, mis näevad päritoluliikmesriigi kohtute tehtud otsuste täitmisele ette tähtajad, mis erinevad taotluse saanud liikmesriigis kehtivatest tähtaegadest.

37 Seda tõlgendust kinnitab määruse nr 1215/2012 põhjendus 26 koostoimes sama määruse artikliga 39, mis võtab arvesse käesoleva kohtuotsuse punktis 35 viidatud kohtupraktikat ja mille kohaselt tuleks kõiki teise liikmesriigi kohtute tehtud otsuseid käsitada nii, nagu need oleks tehtud taotluse saanud liikmesriigis.

38 Laiemast süstemaatilisest perspektiivist tuleb märkida, et seda tõlgendust kinnitab ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määruse (EL) nr 655/2014, millega luuakse pangakontode Euroopa arestimismääruse menetlus, et hõlbustada võlgade piiriülest sissenõudmist tsiviil- ja kaubandusasjades (ELT 2014, L 189, lk 59), artikkel 23, mille kohaselt toimub arestimismääruse täitmine kooskõlas samaväärsete riigisiseste määruste täitmisele kohaldatavate menetlustega täitmise liikmesriigis.

39 Asjaolu, et taotleja ei ole järginud ZPO § 929 lõikes 2 ette nähtud tähtaega, tagajärg on, et muu liikmesriigi kui taotluse saanud liikmesriik kohtu tehtud arestimismääruse täitmine ei ole enam võimalik nõuet tagava hüpoteegi kandmisega taotluse saanud liikmesriigi kinnistusraamatusse, samas kui päritoluliikmesriigis jääb see määrus täidetavaks, ei sea seda tõlgendust kahtluse alla.

40 Nimelt, kuigi tunnustamise tagajärg peab olema põhimõtteliselt see, et kohtuotsusele omistatakse õigusjõud ja tõhusus, mis sellel on liikmesriigis, kus see tehti, ei leidu siiski ühtki põhjust, millest lähtuvalt tuleks kohtuotsusele selle täitmise raames omistada õigusjõud, mida ei oleks taotluse saanud liikmesriigis kohapeal tehtud sama liiki kohtuotsusel (vt selle kohta 13. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus Prism Investments, C-139/10, EU:C:2011:653, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).

41 Tuleb aga tõdeda, et sellise tähtaja kohaldamine, nagu on ette nähtud ZPO § 929 lõikes 2, vastab eelmises punktis mainitud kohtupraktikast tulenevatele nõuetele.

42 Esiteks, kui sellise kohtu nagu põhikohtuasjas kõne all oleva Itaalia kohtu tehtud arestimismäärus on Saksamaal täidetavaks tunnistatud, on sellel selles liikmesriigis sama õigusjõud ja tõhusus kui päritoluliikmesriigis. Teiseks tooks taotluse saanud liikmesriigis tehtud sama liiki kohtuotsuste jaoks ZPO § 929 lõikes 2 ette nähtud täitmistähtaja kohaldamata jätmine tagajärjena kaasa selle, et muu liikmesriigi kui Saksamaa Liitvabariigi kohtute tehtud arestimismäärustel oleks pärast täidetavaks tunnistamist teistsugused tagajärjed kui riigisiseste kohtute tehtud arestimismäärustel, kuna neid saaks täita ilma ajalise piiranguta või tähtaja jooksul, mis on võrreldes riigisiseste kohtuotsustega ebaproportsionaalselt pikk.

43 Peale selle tähendaks tõlgendus, et arestimismääruste täitmiseks ette nähtud tähtaeg puudutab kohtuotsuste täidetavust, mida reguleerib päritoluliikmesriigi menetlusõigus, mistõttu oleks muu liikmesriigi kui taotluse saanud liikmesriigi kohtute tehtud arestimismäärustele, mis on taotluse saanud liikmesriigis täidetavaks muutunud, kohaldatav päritoluliikmesriigis kehtida võiv täitmistähtaeg, täitmise eest vastutavate ametiasutuste jaoks ebaproportsionaalselt suurt koormust. Nagu märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus eelotsusetaotluses, ei saa kinnistusraamatu pidamisega tegelev Saksamaa ametiasutus käesoleval juhul kindlaks teha, kas arestimismääruse tegemise liikmesriigi õiguses on täitmiseks ette nähtud tähtaeg või milline on seal sätestatud täitmise kord, samamoodi nagu ei saa see asutus kohaldada välisriigi õigusnormi.

44 Teiseks, nagu ilmneb käesoleva kohtuotsuse punktist 26, tuleb analüüsida, kas taotluse saanud liikmesriigi menetlusnormide kohaldamine täitmise raames võib kahjustada määrusega nr 44/2001 ette nähtud süsteemi kasulikku mõju.

45 Määruse nr 44/2001 eesmärkide kohta ilmneb selle määruse põhjendustest 2, 6, 16 ja 17, et selle eesmärk on vorminõuete lihtsustamise kaudu tagada liikmesriikidest pärinevate tsiviil- ja kaubandusasjades tehtud otsuste vaba liikumine, et nende tunnustamine ja täitmine oleks lihtne ja kiire (7. juuli 2016. aasta kohtuotsus Lebek, C-70/15, EU:C:2016:524, punkt 33).

46 Selle eesmärgi saavutamisel ei tohi aga riivata teist olulist põhimõtet, milleks on kinnistusraamatusse tehtud kannete õiguskindlus nii sinna kantud õiguste omanike kaitsmise kui ka kolmandate isikute kaitsmise jaoks.

47 Selline täitmise ajaline piirang on põhjendatud ka arestimismääruse iseloomuga, mida eristab selle ajutisus, kuna üldjuhul kehtib selle puhul kiireloomulisuse tingimus, mille korral on vaja tagada nõue, mille sissenõudmine tundub olevat ohus. Seda arusaama jagab suurem osa liikmesriike, et tagada õiguskindlus nõuete sissenõudmise valdkonnas.

48 Eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitas, et täitmise ajalise piiramise eesmärk on vältida seda, et lihtsustatud menetluses tehtud kohtuotsused jääksid täidetavaks pika aja jooksul ja sõltumata sellest, et olukord võib olla muutunud.

49 Lisaks ei kahjusta selline arestimismääruste täitmisele ette nähtud tähtaeg, nagu on sätestatud ZPO § 929 lõikes 2, määruse nr 44/2001 kasulikku mõju, võttes arvesse et muus liikmesriigis kui Saksamaa Liitvabariik tehtud kohtuotsuseid põhimõtteliselt tunnustatakse viimati nimetatud liikmesriigis ja tunnistatakse seal täidetavaks, nii et selle määruse eesmärki tagada kohtuotsuste vaba liikumine järgitakse. See tähtaeg, mida kohaldatakse arestimismääruste täitmise suhtes kehtiva menetlusnormina, kujutab endast taotluse saanud liikmesriigi õiguses tingimust, mis kehtib täitedokumendi täitmise suhtes.

50 Samas ei kujuta ühekuuline tähtaeg, mida kohaldatakse arestimismäärustele, sealhulgas muu liikmesriigi kui taotluse saanud liikmesriigi kohtute tehtud määrustele, ja mis hakkab kulgema alates täitekorralduse võlausaldajale kättetoimetamise kuupäevast, endast tõelist ohtu, et võlausaldajal ei õnnestu taotluse saanud liikmesriigis täita teises liikmesriigis tehtud arestimismäärust, mis on täidetav.

51 Kõigist neist kaalutlustest tuleneb, et esitatud küsimusele tuleb vastata, et määruse nr 44/2001 artiklit 38 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on käsitluse all põhikohtuasjas ja mis näevad ette, et arestimismääruse täitmisele kohaldatav tähtaeg kehtib ka teises liikmesriigis tehtud arestimismääruse suhtes, mis on taotluse saanud liikmesriigis täidetav.

Kohtukulud

52 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei ole hüvitatavad.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades artiklit 38 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on käsitluse all põhikohtuasjas ja mis näevad ette, et arestimismääruse täitmisele kohaldatav tähtaeg kehtib ka teises liikmesriigis tehtud arestimismääruse suhtes, mis on taotluse saanud liikmesriigis täidetav.

Allkirjad